

[Erhard Jakobsen]

Det, der er mit synspunkt, er for det første, at disse lande ikke har en chance for at konkurrere på en lang række områder. Jeg er sikker på, at hr. Gade også vil sige: Det er da klart, skal de eksportere landbrugsvarer, så må de på de områder tilfredsstille de samme krav, som vi stiller inden for vort område. Skal de eksportere håndværksvarer, så må de opfylde de normer, som vi netop nu har gjort os stor umage i EF for at få stillet op. De må også opfylde de sociale betingelser, ikke noget med børnearbejde og alt sådan noget for at få billige produkter. Alle disse ting må være i orden. Vi kan da ikke tillade dem at eksportere til EF på vilkår, der stiller dem konkurrencemæssigt stærkere, end vi stiller EF-landene.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg vil gerne til hr. Gade sige, som udenrigsministeren også sagde: Jamen følger hr. Gade dog ikke med – ikke i Europa, men heller ikke engang her i salen?

Hr. Gade citerer, hvad jeg har sagt, og jeg skal lige gentage det. Jeg sagde: Vi ønsker dynamik og bevægelse i det europæiske samarbejde, som i dag virker som en magnet for andre lande. Derfor vil vi også gerne have konferencerne afsluttet så hurtigt som muligt. Men, sagde jeg så, naturligvis med et indhold, vi kan stå inde for. Så skal hr. Gade ikke stå heroppe og sige, at vi er klar til at afslutte på en hvilken som helst betingelse. Min betingelse er, at hr. Gade blot lytter efter, hvad vi siger, og citerer os korrekt; så er jeg fri for at tage korte bemærkninger.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Må jeg minde medlemmerne om, at debatten kun foregår fra Tingets talerstol. Jeg vil gerne bede om ro i salen.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Til hr. Grove vil jeg sige, at spørgsmålet er vel, hvad man kan stå inde for, og det, der står i den dagsorden, der nu om lidt bliver vedtaget, er, at der i det danske memorandum står, at der ikke skal være et forsvarssamarbejde. Hr. Groves udtalelse, »hvad man kan stå inde for«, blev sådan set afgørende.

Men så siger udenrigsministeren, at jeg skal være klar over, at 10 lande ønsker en forsvarsdimension og en tilknytning af Vestunionen til EF. Det er jeg så sandelig også, og det er derfor, SF i dag i sin dagsorden har prioriteret de formuleringer, hvor vi siger, at vi ikke vil være med til de ting, og at vi ikke ønsker Romtraktaten udformet på en sådan måde, at vi bliver bundet til disse ting. Det er vel ærlig snak, hr. udenrigsminister. Men det, udenrigsministeren siger i dag, er da uærlig snak.

Bag det ligger en melding om, at vi skal ændre politik, men udenrigsministeren agter åbenbart bare at stemme for en dagsorden, hvor der står det modsatte af det, han her står og siger. Det må være håbløst, synes jeg, for forslagsstilleren af denne dagsorden, hr. Ivar Nørgaard. Jeg forstår ikke, at Socialdemokratiet vil finde sig i den ydmygelse, der ligger i udenrigsministerens udtalelser, her ved afslutningen af denne debat.

Ivar Nørgaard (S):

Jeg tror nok, at man trænger til en afklaring, når nu hr. Gade opfatter det som en ydmygelse, at jeg er enig med ham på et enkelt punkt. Sagen er jo, at vi bestemmer selvfølgelig, om der i traktaten skal stå, at man forpligter sig til forsvarssamarbejde, og vi vil ikke stemme for en traktat, hvor vi forpligtes til forsvarssamarbejde. Derfor er det ikke rigtigt, som udenrigsministeren siger, at så kan vi bare bestemme, om vi vil være med eller ej. Det kan vi ikke, hvis det kommer til at stå som traktatudkast. Så kan vi bestemme, om traktaten skal iværksættes, om man skal gennemføre traktatteksten.

Derfor er det mest sandsynlige resultat af forhandlingerne, at udenrigsministeren får foranlediget, at den tekst, der kommer til at stå, netop kommer til at give landene ret til ikke at gå ind i en sådan forsvarsdimension. Det er den eneste mulighed, og det er jo det, der også er tale om: at italienere og englændere er lidt ude på at få det formuleret på en sådan måde, at landene ikke umiddelbart forpligter sig til at gå ind i et forsvarssamarbejde, men på et senere tidspunkt skal tage stilling til, om de vil.

Så derfor for at få klarhed vil jeg sige, at det, det drejer sig om, er, om der i teksten skal stå, som det står i Luxembourgforligets tekst i dag, at man accepterer et forsvarssamarbejde på